

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד רַב עֲקִיבָא,
(ב) וְכָרְתָּהּ טָהוֹרָה,
(ג) רַבִּי יוֹסֵף דָּרְסָהּ (וְיָלַד לָהּ),
(ד) וְכָרְתָּהּ טָהוֹרָה.

גליון הש"ס

תוס' ר"ה ובבב"א כ"ו
ובבב"א שפירא שפירא
החולקין. ט' לט"ז דף סג
פ"ג תוס' ד"ה אחר:
שם ר"ה אב"י כ"ו
בבב"א ע"ה. פ"ג דף
ט' פ"ג תוס' ד"ה מ' ד"ה
פ"ל ד"ה ק"ה וי"ה ד"ה
נ' פ"ה תוס' ד"ה וי"ה פ"ל
ד"ה ק"ה וי"ה פ"ה ד"ה
פ"ה ד"ה וי"ה פ"ה ד"ה

הגרות הב"ח

(א) וְיָלַד רַב עֲקִיבָא
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

קבו.

עין משפט
ר מצוה

נח א"י מ"י מ"י מ"י מ"י
הלכה ה' פ"ה פ"ה
פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה

רבינו גרשום

דאבא: ובבב"א שפירא
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה
פ"ה וי"ה ד"ה וי"ה פ"ה

קרקע בחוב אביהן היא חוזרת וגובה מהן בשבועה דין בעל חוב
או אם פטרה מן השבועה גובה ממלוה שהיא ביד אחרים אפי' לר"ע
ולא כאלה שאול בן אימא מרסי' ואין לומר דהוא כרבי אחא אכל
לרבנן הו' מלוה רחא דהא לא משתמט הכס שום אמורא לאוקומי כרבי

משמע דליכא מאן דפליג אלא כ"ע
אית להו מלוה מוחזקת לגבי חבובה
ובזמן הזה דתקינו גאונים דגבי אשה
וכגל חוב ממטלטלי דיתמי כמו
ממקרקעי יתומין שגבו בחובת אביהן
בין מקרקעי בין ממטלטלי חוזרת אשה
וגובה מהן כי היכי דנמקרקעי משום
ד' נתן חשיב כאלו גבא אביהן
מחיים איהו נמי במטלטלי וינרץ עיין
דרכי פסא ספר הכה דין ג' קרקע
בין ג' נמי עמית אין לו אם כן ספר
שענדא לאו דלוריתא דשליח גט
פשוט (לקמן ד' קס"ה) ממדי לאו להדי
ובספר קמא דקדושין (ד' י"ג) ספר
ר' פפא שענדא דלוריתא:
ובבב"א שפירא פ"ה. לא משום
דק"ל ממונ המוטל כספק חולקין
דא"ל לא ק"ל כסומכוס כספק דרשית
לעיל (ד' י"ה) ד"ה וי"ה אלא תקנת חכמים
היא כהא *ובמקום שפירא אלא
דחולקין: אב"ל דרובא א"י
הקונני דעממא משום דקאזא כשימי
קשיא דהיכי פריך מעיקרא עניני
והשתא חמרא הא איכא למ"ד כהנחל
קמא (ד"ק ד' ע"ה) *שימי נתקומי עומד
לא

ומדאחיל בהא אחיל בכולהו והא דרב פפי ורב פפא
איתמר אלא מכללא איתמר דההוא בכור ראוי לזבן נכסי ידיה
ופשוט אדול יתמי בני פשוט למיכל תמרי *ומהרה לקוחות מוחזקין
אמרי להו קרובים לא מיסתייא דובנתינהו לנכסיהו אלא מימחא
נמי מוחיתו להו אתו לקמיה דרבא אמר להו לא עשה ולא כלום
כז

שלא נעשה שאל ר' נחמיה ובעל כרחו
כחאי שקיל כחור פי שנים שטוטל שני חלקים מן הענינים כמות שהן נזורים ולא יתן להם שנה כזירה דענינים היו ואחתי
ענינים יניחו וענינים של כחור הוא דלשונות והרי זה דומה לגחל פרה והוקירה דמשלם אותה כמות שהיא הואיל ולא נשתנית: אלא
דרכים. ע"מ לזכות הן בשנה דרכה לא שקיל כחור פי שנים דמתן (ד"ק ג'): הנחל עמי ועשאל כלים משלם כשעת הגזילה דקנייה כשימי
ה"י קנינהו יתמי להני ענינים כשימי כן נראה בעיני. ורבינו חננאל פירש כחור שמיחה ואמר איני מוותר חלק כחור דיו ואי' למחות
פסע דאחרת ואמר רבה ה"מ כשמיחה בענינים ונזורים יתמים ונזורים כחור שמיחה הוא דאין כחור למחות לו פסע דאחרת אלא אם כן דרכים וחלקין ולא
מיחה ויתר ולא נכירה לי חדא דאפי' לא מיחה לא הפסד חלק כחור עד שיטול חלק כחור שמיחה ואמר איני מוותר חלק כחור דיו ואי' למחות
כל הנכסים ויודע הא איתמי לא איירינן לעיל בשום ויתור דעממא מכיון שמיחה מיחה ולא יוותר עוד: ורב יוסף אמר אפי' דרכים. קס"ד
השתא דאפי' דרכים שקיל בשנה היין פי שנים והיינו דאך מתמה גמרא דרכים אחאי שקיל פי שנים הא מעיקרא עניני והשתא חמרא
וקנינהו כשימי כדפרישית. ומשני דאמר ר' עוקבא כו' לקמן ה"י נותן לו דמי היק עניני כלומר הא דאמר ר' יוסף אפי' דרכים ולא
ליטול שנה היין היתר על הענינים אמר דודאי לא שקיל אלא דמי ענינים אלא הכא כחאי עסקינן שפחת היין וגשפך או נתקלקל שאין שוה
דמי ענינים ואחא ר' יוסף למימר דאפי' דרכים ופחתו כחור נטול פי שנים בענינים כחור דמיים שהיו שוין הענינים דכיון דמיחה
בזן לא הו' להו לדרוך ענינים שלו ומשלמים לו דמי עניני הכל כשעת הגזילה ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי רבה איירי
דאין נטול בשנה היין ורב יוסף אמר למימר דה"י לא שקיל כחור שמיחה היין ממי ענינים: דאמר ר' יהודה אמר שמואל כחור ופשוט
כו' נטול פי שנים. ובגין שמיחה: אמר ר' עוקבא כו'. וה"ק ואפי' דרכים נטול פי שנים בענינים כחור דמיים כחור שוין קודם
דרישה: כחור שנטול חלק. כחית מן השדות כחור מאחיו חלק פשיטות: ויפר. כלומר הרי מחל חלק כחור כדמפרש לקמיה א'
כחאי שנה א' בכל הנכסים. ועממא כדאמרן לעיל (קס"ד). אס אמר איני נטול ואיני נותן רשאי דכיון דמתנה קרייה רחמנא (דנכסין כא) ואיהו לא בעי
לה לא הו' מתנה ולא זכר בה עוד: קסכר אין לו לכחור. חלק כחור לא לתת ולא למכור קודם חלוקה דכחמי [ש] לתת לו עד דאחא
לידה דמקל מתנה הלא שנה שנה איהו חלקו ממנה והיה לו לזכות לו חלק כחור דהא שעת חלוקה הוא וקרינן ביה לתת לו
(ו) הלכך מצי מחיל אכל כחור נכסים לא מצי מחיל דאין אדם מקנה דבר שלא נא לעולם דעד שעת חלוקה לא זכי בהו וכ"ש בחלק
פשיטות דלא זכי קודם חלוקה שלא הובר חלקו ומיהו אס מת קודם חלוקה ל"ש כחור ו"ש פשוט כחור שוין יורש עם האחין ונטול חלק אביו
כשיצא לחלוק דלא אכל חלק דמת האז ואח"כ מת הבן הבן יורשו מהיכל דמת הבן נחש אהב דבן כחור יורשו פשוט וכן אין לו (ומנכר מ)
עיין עליו (לעיל קט"ו). אכל חלק חלוקה אין יכולין למכור לא האז ולא הבן: י' לו לכחור חלק חלוקה. ואע"י דחלק פשוט אין לו דהא כחמי לתת
(דנכסין כא) משעת שמת האב הוא ראי ליתן לו חלק כחור תליא מילתא דבשעה שירצה זכר בחלקו וכדאמרן לעיל כחור שמיחה מיחה והלכך
י' כח בידו לתת לו כל שעה שירצה דהיינו דבר שנה לעולם ואין פהדי דמי היכי דאחיל כהא שנה אחיל כחורו ויבין דיש כח בידו לזכות
י' כח נמי בידו ליתן ולמחול והוא מחילה: כנכסי ידיה ודפשוט. י' מפרשין בחלק כחורו ונתקל פשיטות ואין זה לשון גמרא. ועל כרחי זקוק
אני לפרש שמכר כל הנכסים שני חלקים שלו וחלק פשוט אחיו מקמי דיפולגו כחורו מכר כל השדה שלא גרשות אחיו ולזארו אחיו לתת
לו מעות של חלקו: למיכל תמרי. מאחור שנה כחור חלק אביו: מחונו. הכוס: אמרו לכו. ללקוחות קרוביהו דיתמי: דובנתינהו
לנכסיהו. שלא מדעתם ושלא מדעת אביון דהא ודאי חלק פשוט אחיו לא היה יכול למכור: לא עשה. הכחור ולא כלום כמכירה זו:
מר

דנכסין פליג בלא ידית מוחזק כחור ונראה דהו' סיון הרשבים ו"ל תנאי' ר' י' ו"ל נתישנו לפי הלשון הסמוך כפריש דייק. כ' ו"ל ו"ל דרב עוקבא דאמר ליתן לו וי' דאמר ר' יהודה אמר שמואל כחור ופשוט שהיו וי'.

